

Obra literària

Novel·la

- *El curios incident del gos a mitjanit*. Ed. La Magrana, 2006. 📖
- *El curioso incidente del perro a medianoche*. Ed. Salamandra, 2006. 📖
- *Un petit inconvenient*. Ed. La Magrana, 2007.
- *Un pequeño inconveniente*. Ed. Alfaguara, Madrid, 2007.

Informació extreta de:

- Pàgina principal de l'autor
<http://www.markhaddon.com>
- Revista Imaginaria
<http://www.imaginaria.com.ar/15/6/curioso-incidente.htm>
- Editorial Salamandra
http://www.salamandra.info/ficha_titol.php?codi=297
- Biblioteca de Torredembarra
<http://www.torredembarra.org/wbcatala/biblio.php?newsid=39>

MARK HADDON

(Northampton, Anglaterra, 1962-) **Escriptor i il·lustrador**. Autor de quinze llibres infantils.

Va realitzar els estudis de Literatura Anglesa a la Universitat d'Oxford i després va treballar durant un temps amb persones que patien deficiències físiques i mentals, fet que li va aportar els coneixements per a crear el personatge principal de la seva primera novel·la, la que ara ens ocupa: *El curios incident del gos a mitjanit*, que va ser rebuda amb alabances de la crítica i excel·lents resultats comercials, a més de rebre el Premi Whitbread i el Premi de la Commonwealth al Millor Primer Llibre.

Les seves inquietuds l'han portat a treballar en diferents vessants artístiques, com a il·lustrador, pintor, poeta i professor d'escriptura creativa.

Ha treballat també com a guionista per a televisió, mitjà en el qual ha guanyat dos premis BAFTA.

El curios incident del gos a mitjanit va ser pensada en principi per a adults però el resultat és una novel·la adreçada tant a joves com a adults. Va aparèixer en llengua anglesa en dos edicions: com a literatura juvenil i com a ficció. Es només una dada de màrqueting però que demostra que està a cavall de les fronteres com només ho fa la millor literatura: fora de qualsevol esquema i convencions de gènere.

El seu protagonista, Christopher Boone, es un dels més originals que han sorgit en el panorama de la narrativa internacional dels últims anys i està destinat a convertir-se en un heroi literari de la talla d'Oliver Twist.

**CLUB DE LECTURA
DE CONSTANTÍ**

Les obres marcades amb 📖 les podeu trobar a la nostra Biblioteca.

Octubre 2007

Estil literari

Es tracta d'un llibre singular, sobretot pel punt de vista escollit per a explicar la història: **la veu d'un noi autista de quinze anys**. El lector no només descobreix els fets al mateix temps que el protagonista sinó que és testimoni mut dels seus raonaments.

El protagonista ens adverteix en un principi: "Aquest llibre no serà divertit. No sé explicar acudits perquè no els entenc [...] Per això no hi ha acudits en aquest llibre".

Malgrat aquesta declaració d'intencions *El curiós incident del gos a mitjanit* és un llibre molt divertit. Amb **enginy** i molt d'**humor** Haddon introdueix al lector al món del protagonista i crea moments de pura comèdia quan narra els malentesos en que cau quan la literalitat l'impedeix qualsevol interpretació.

La narració s'alterna amb **dibuixos, gràfics i problemes matemàtics** que no són en absolut capriciosos o arbitraris, sinó necessaris per a que el protagonista pugui explicar-se i explicar el seu món. Per al lector funcionen com a guies de l'univers de l'adolescent.

Està plantejada com si d'un **relat policíac** es tractés però la història només és una excusa per a parlar de la **vida en general i dels éssers humans i les seves emocions**.

El curiós incident del gos a mitjanit

Als quinze anys l'adolescència és una dolorosa imposició biològica. Encara que no tots la pateixen d'igual manera. Per a **Christopher Boone**, l'any del seu quinè aniversari serà el més trepidant de la seva curta biografia, i tot comença quan descobreix que algú ha assassinat a Wellington, el gos de la seva veïna. Christopher decideix resoldre el misteri tot inspirant-se en les novel·les de Sherlock Holmes, al que admira i coneix prou bé.

Cada pas en la investigació el porta al descobriment dels **secrets de la seva família** i del seu barri: cau el vel de mentides que els adults han portat per a protegir-lo i ha d'enfrontar-se a una nova realitat que el desestructura.

L'autor és capaç de donar veu a un jove amb una manera de pensar, viure i sentir "peculiar". Sense que se'ns doni explícitament un diagnòstic del noi, que pateix el **síndrome d'Asperger**, un trastorn relacionat amb l'autisme, anem descobrint que té unes capacitats especials per operar amb números, té una gran capacitat d'observació, té coneixements molt elaborats sobre astronomia, sap molt bé el nom de tots els països, però alhora també té moltes dificultats per a relacionar-se i comprendre les seves emocions i les dels altres, no entén els matisos del llenguatge i els dobles sentits, no entén què li volen comunicar les diferents expressions de la cara de les persones que l'envolten, arriba a respondre amb agressió quan veu que no l'entenen i se sent angoixat i perdut, entre d'altres coses.

Tampoc sembla comprendre per què a la gent li resulta tan complicat entendre'l. Mai menciona amb termes mèdics el seu trastorn, senzillament l'anomena "problemes de conducta".

La novel·la està narrada en estricta **primera persona**, sense cap element que el protagonista no hagi vist, presenciat o viscut. Els altres no es poden expressar més que per les interpretacions que de les seves paraules o accions fa en Christopher. Per sort, en Christopher no pot mentir i sabem que sempre ens diu la veritat. No menteix mai perquè no entén les mentides, al igual que és incapaç d'expressar una cosa que no hagi viscut.

Anem reconstruint el que senten els demès a través d'un relat fred i quasi clínic, despulat dels aspectes superflus. El noi tendeix a fer una simplificació dels fets, i a partir de la lògica deductiva, ens fa veure que la gent "normal" està tan carregada de tics i manies com les que té ell.

Aquesta no és una novel·la sobre l'autisme ni sobre les discapacitats ni les diferències, encara que també hi entren, sinó que és una novel·la sobre les **dificultats de comunicació**, les maneres absurdes i de vegades perjudicials amb què els adults duen a terme els conflictes.

Hi ha una **reflexió sobre l'escriptura**, sobre els llibres, sobre allò que es pot fer amb paraules i sobre el que vol dir comunicar-se amb algú a través d'un llibre.

L'autor no fa judicis de valor sobre els que envolten a Christopher, no els condemna, perquè no hi ha culpables sinó personatges que ho intenten fer tan bé com poden, però que massa sovint s'equivoquen.

El que comença com **un enigma policíac es converteix en un drama familiar** molt trist però mai sentimental, sense clixés, sense cops baixos.